

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.815 van 18 maart 2002
in de zaak A. 117.859/X-10.858.**

In zake : Roger GALLOO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VANSUYT,
kantoor houdende te 8930 MENEN-LAUWE,
Lauwbergstraat 11.

tussenkommende partij :

Koen DESMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grotehertstraat 12.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Roger GALLOO op 9 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 18 februari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen waarbij aan Koen DESMET de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het verbouwen en uitbreiden van een bestaande rijwoning met garage tot schoonheidssalon met woning uitgebouwd" gelegen aan de Guido Gezellelaan 47 te Menen, op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 0340 p 8;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DECLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat J. VANSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Koen DESMET met een verzoekschrift van 13 maart 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat Koen DESMET op 25 oktober 2001 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor "het verbouwen en uitbreiden van een bestaande rijwoning met garage tot schoonheidssalon met woning uitgebouwd" gelegen aan de Guido Gezellelaan 47 te Menen, op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 0340 p 8, rechts palende aan verzoekers eigendom, gelegen Guide Gezellelaan 49; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge is gelegen in woongebied; dat tijdens het openbaar onderzoek drie bezwaarschriften worden ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen deze bezwaarschriften ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard; dat hetzelfde college bij het bestreden besluit van 18 februari 2002 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker geen belang heeft bij de schorsingsprocedure, aangezien hij de vijf plannen in origineel mede ondertekende, plannen welke de zij aanzichten omvatten zodat verzoeker zich van in den beginne perfect kon realiseren welk effect de nieuwbouw voor hem en zijn woning kon hebben, en dat verzoeker door in te stemmen "met een bestreden besluit of met de effecten ervan te zijnen opzichte, (...) geen wettig belang meer (heeft) om de wettigheid van dit besluit bij de Raad van State aan te vechten";

Overwegende dat ook de tussenkomen partij opwerpt dat verzoeker de vijf plannen, inclusief deze met de zijaanzichten, heeft ondertekend, waaruit diens akkoord blijkt, en dat hij derhalve geen belang meer heeft bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag door verzoeker op 27 augustus 2001 werd ondertekend met de vermelding "Kennis genomen"; dat de vijf plannen gevoegd bij deze aanvraag door verzoeker eveneens op 27 augustus 2001 werden ondertekend, zonder enige verdere vermelding; dat uit deze stukken niet blijkt dat verzoeker zich akkoord heeft verklaard met de gevraagde stedenbouwkundige vergunning, maar enkel dat hij van de aanvraag kennis heeft genomen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering betreft, verzoeker betoogt wat volgt :

- IV.1 Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan enkel worden vermeden indien de vergunning wordt geschorst vooraleer de werken zijn uitgevoerd.
De ruwbouwwerken aan de eerste verdieping zijn van die aard dat ze binnen korte tijd kunnen worden uitgevoerd en beëindigd.
Het vragen van een gewone schorsingsvordering zou impliceren dat er slechts een arrest kan tussenkomen nadat de aanvrager reeds ruim de tijd heeft gehad om de werken aan te vangen en zelfs te beëindigen.
Verzoeker vernam bovendien dat de nieuwe eigenaars zo snel als mogelijk de werken wensen aan te vatten aangezien zij hun oude woning en handelsuitbating spoedig moeten ontruimen.
Het nadeel kan zich dus reeds gerealiseerd hebben binnen de gewone schorsingsprocedure, waardoor deze ook haar nut zou verliezen.
Waar het nadeel niet kan ongedaan gemaakt worden door een gewone schorsingsvordering, rest verzoekster enkel de mogelijkheid tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
- V.2 Verzoeker heeft er bovendien reeds op gewezen dat eenmaal de constructie is opgericht, het zeer moeilijk zonet onmogelijk zal zijn om het nadeel nog ongedaan te maken.

Verzoeker heeft overigens geen enkele hoop dat hij nog maar een kans zou maken om in deze moeilijke opdracht te slagen in zijn nog resterende levensjaren.

Verzoeker zou aldus gedoemd zijn tot het beëindigen van zijn levensjaren in een sombere leefomgeving. Zijn woning waar hij reeds 50 jaar verblijft zal bij het uitvoeren van de bestreden beslissing dermate inboeten aan leefbaarheid; dat het aan verzoeker een belangrijke levenskwaliteit zal ontnemen voor zijn nog resterende levensjaren";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het argument dat de vergunninghouder de werken zeer dringend wenst uit te voeren door niets wordt gestaafd, dat de wettelijke schorsingstermijn voor de gemachtigde ambtenaar slechts afloopt op 17 maart 2002, en dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk voorziet dat de werken slechts kunnen worden aangevangen acht dagen nadat de verkrijger van de vergunning het college van burgemeester en schepenen effectief bij aangetekend schrijven op de hoogte heeft gebracht van de aanvang der werken, zodat de werken ten vroegste kunnen worden aangevat op 25 maart 2002, en er aldus geen enkele reden is om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen;

Overwegende dat ook de tussenkomenende partij antwoordt dat de loutere ponering van het voornemen de werken spoedig aan te vatten "zuiver gratuit en (...) nergens op gebaseerd is", nu de bestreden vergunning nog niet eens aan haar is betekend, laat staan dat zij de werken zou zijn begonnen of dat zij er de intentie toe zou hebben, dat ook de stelling van verzoeker dat de ruwbouwwerken aan de eerste verdieping van die aard zijn dat ze binnen korte tijd kunnen worden uitgevoerd en beëindigd, een "louter gratuite stelling" is, die door geen enkel gegeven wordt gestaafd, dat hiertoe immers eerst de uitbouw op het gelijkvloers moet worden gerealiseerd, en dat bovendien zolang de werken in uitvoering van de vergunning niet volledig zijn afgewerkt, de schorsing zijn nut blijft behouden, zodat verzoeker op geen enkele wijze aan de hand van concrete gegevens staat dat een gewone schorsingsprocedure niet zal volstaan om het nadeel te verhinderen;

Overwegende dat het bestreden besluit de stedenbouwkundige vergunning verleent voor "het verbouwen en uitbreiden van een bestaande rijwoning met garage tot schoonheidssalon met woning uitgebouwd"; dat blijkens de plannen het gaat om de verbouwing en herinrichting van de achteruitbouw van de bestaande woning, waarbij aan de bestaande zijmuren 2 m nieuw metselwerk wordt toegevoegd, en op de eerste verdieping langs de zijde van verzoekers eigendom een

uitbouw wordt bijgebouwd van circa 5,50 m diep en 2,60 m breed bestemd voor 2 zonnebankcabines en een hall, dit alles met "platte dakbedekking"; dat de zijmuur van de opbouw langs de rechter zijde wordt uitgevoerd in "cederhoutenbeplanking" en aan de achterzijde in glas met "aluminium bebording"; dat verzoeker terecht betoogt dat de vergunde werken door hun aard en omvang snel kunnen worden voltooid; dat de verwerende en de tussenkomenende partij weliswaar de stelling van verzoeker dat de werken snel zullen worden aangevat betwisten, maar dat zij zelf in gebreke zijn gebleven mede te delen wanneer de vergunde werken dan wel zullen worden uitgevoerd; dat zelfs aangenomen dat de vergunde werken slechts op 25 maart 2002 kunnen worden aangevat, verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat om de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering afdoende te verantwoorden;

Overwegende dat verzoeker in een enig middel onder meer aanvoert dat beslissingen over bouw- en verkavelingsvergunningen als bestuurshandelingen onderworpen zijn aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dat deze wet bepaalt dat de beslissing de juridische en feitelijke gegevens moet vermelden waarop zij steunt en dat enkel met deze feitelijke gegevens rekening kan worden gehouden, dat in casu de feitelijke overwegingen beperkt zijn tot het vermelden van het voorwerp van de aanvraag en de vermelding van de stedenbouwkundige bestemming, maar dat concrete feitelijke gegevens waarop de bestreden beslissing steunt in deze beslissing niet terug te vinden zijn; dat bovendien de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is op grond van de overweging "dat de bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen" of "dat de aanvraag in overeenstemming is met de bovenvermelde bepalingen", waarmee enkel wordt verwezen naar de toepasselijke bepalingen van het gewestplan;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt door te verwijzen naar het uittreksel uit de notulen van het college van burgemeester en schepenen van dezelfde datum als het bestreden besluit, stukken die een openbaar karakter hebben en ter inzage van iedereen liggen op het stadhuis van de stad Menen, en waarin de motivering op grond waarvan de ingediende bezwaren als ongegrond werden afgewezen overduidelijk zijn opgenomen, zodat aan de motiveringsplicht ruimschoots is voldaan;

Overwegende dat de tussenkomende partij zich wat de beantwoording van het middel betreft "aan(sluit) bij het verweer dat door de Stad Menen, auteur van de vergunning, ter zake wordt gevoerd.";

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn;

Overwegende dat uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in het bestreden besluit zelf vermelde redengeving rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar de aanvraag, het voorwerp ervan, de toepasselijke wetgeving, de bestemming van het bouwperceel volgens het gewestplan en de reden waarom over deze aanvraag geen advies werd ingewonnen van de gemachtigde ambtenaar; dat het besluit verder vermeldt wat volgt :

"De aanvraag werd openbaar gemaakt van 30/10/2001 tot 30/11/2001 volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen. Er werden 3 bezwaarschriften ingediend.

Het College van Burgemeester en Schepenen stelt vast dat deze bezwaarschriften handelen over :

- 1) twee bezwaren over het feit dat de nieuwe gevelmuur licht zal wegnemen in de keuken, woonkamer en één slaapkamer;
- 2) commentaar op de handelswijze van de bouwheer voor het verkrijgen van het akkoord van dhr. GALLOO Roger voor de uit te voeren werken;

Het College van Burgemeester en Schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in :

De ingediende bezwaren zijn ontvankelijk doch ongegrond.

Het college van burgemeester en schepenen motiveert zijn standpunt als volgt :

GUNSTIG, gezien het ontwerp in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en de goede plaatselijke aanleg en gelet op het B.V.R. dd. 14.04.2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, Art. 2 - § 3 en gelet op het B.V.R. dd. 05.05.2000 vrijstelling advies gemachtigde ambtenaar, Art. 5-1°.";

Overwegende dat de "motivering" van het standpunt van het college van burgemeester en schepenen een loutere bevestiging inhoudt dat "het ontwerp in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en de goede plaatselijke aanleg", zonder vermelding van de redenen waarop dit standpunt is gesteund; dat ook het standpunt van het college omtrent de ingediende bezwaarschriften niet is gemotiveerd; dat met eventuele motieven die zijn opgenomen in andere stukken die geen deel uitmaken van het bestreden besluit geen rekening kan worden gehouden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, wat de derde voorwaarde betreft, laat gelden wat volgt :

- "III.1 Verzoeker is 94 jaar, hoogbejaard en zijn leefomgeving is - voornamelijk zoniet geheel- zijn woning.
Verzoeker leeft op de eerste verdieping waar de woonkamer, de keuken en patio of terras is gesitueerd. De woonkamer en keuken kijken uit op de patio, vanwaar overvloedig licht binnenvalt. De woonkamer wordt verlicht door vensterdeuren, de keuken wordt verlicht door een groot en breed raam met zicht op de patio. (stuk 1, foto A)
- III.2 Met de vergunde bouwdiepte van 14,51 meter op de eerste verdieping wordt een ruimtelijke impact op de omgeving gecreëerd die het woonklimaat van de bestaande plaatselijke ordening aantast en namelijk van de naastliggende woning van verzoeker.
Met de ontworpen constructie op de eerste verdieping ontstaat op de zijdelingse perceelsgrens een wachtgevel die een zeer nefaste invloed heeft op de lichtinval, bezonning en de oriëntatie van de aanpalende woning van verzoeker die slechts een bouwdiepte heeft van 9 meter. Dit nadeel is ernstig.
In een effectenrapport van 'Architecten Buro DE CREUS', met simulatie van de te bouwen constructie op de eerste verdieping op een digitale foto en met aanduiding van schaduwlijnen in de vier seizoenen, wordt geconcludeerd :
'Uit de schaduwstudie blijkt dat het optrekken van de scheidingsmuur (gelegen aan de zuidkant) met 1,5 meter hoogte en 5,30 meter diepte héél ernstige gevolgen heeft op het 'woon- en leefgenot' van de huidige bewoner Dhr. GALLOO Roger die hoofdzakelijk is aangewezen op zuidelijk lichtinval.
Dit impliceert eveneens dat door deze bouwkundige ingreep de woning van Dhr. GALLOO Roger wordt bezwaard met een substantiële waardevermindering.'
- III.3 Het perceel van verzoeker is een zeer smal perceel -5 meter- met een grote diepte, zoals blijkt uit het inplantingsplan.
Dit is een basisgegeven waarmee moet rekening gehouden worden bij het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen, teneinde de leefbaarheid van de woningen te behouden.
De woonkamer en de keuken van verzoeker geven uit op een patio, vanwaar overvloedig licht binnenvalt. De patio geeft een zicht op de

tuin, die verzoeker nog steeds zelf bewerkt en onderhoudt. Op de patio kan men genieten van het zonlicht in elk seizoen.

Door het oprichten van de constructie zal de scheidingsmuur ter hoogte van de patio met minstens 1,50 meter worden opgetrokken. Door deze aanzienlijke verhoging aan het smalle perceel van verzoeker en door het feit dat verzoeker voor daglicht in zijn woonkamer en keuken aangewezen is op zuidelijke lichtinval is de bestreden beslissing bijzonder nadelig voor verzoeker.

Uit de foto gevoegd bij het effectenrapport blijkt dat de patio, keuken en woonkamer gedurende zes maanden in het jaar geen (zon)licht zal kunnen ontvangen, terwijl voor de andere maanden de (zon)lichtinval zeer beperkt zal zijn.

De patio krijgt een ingesloten karakter waardoor hij niet meer zal geschikt zijn om te genieten van een rustplaats in open lucht en waardoor ook de woonkamer en keuken verduisterd worden en een besloten indruk zullen geven. De bewoonbaarheid van de hele woning wordt daardoor ernstig in het gedrang gebracht.

III.4 Door de oprichting van de constructie ter hoogte van de eerste verdieping aan de perceelsgrens van verzoeker zal aan de eigendom van verzoeker op zeer ernstige wijze licht, lucht en zon worden weggenomen.

Verzoeker vernam bovendien dat de nieuwe eigenaars zo snel als mogelijk de werken wensen aan te vatten aangezien zij hun oude woning en handelsuitbating spoedig moeten ontruimen.

Eenmaal de bouwwerken aangevat zijn en de constructie is opgericht is een feitelijke toestand gecreëerd en zal een afbraak in de praktijk nog zeer moeilijk kunnen gerealiseerd worden.

De administratieve praktijk heeft immers reeds ter overvloede aangeduid dat een gebouw via de vernietiging van de vergunning zelden of nooit wordt afgebroken zodat de kans op herstel van het eerder omschreven nadeel zo goed als onbestaande is.

Eenmaal de constructie is opgericht zal de tegenpartij overigens alle belang hebben bij niet-afbraak van de constructie om evidente redenen van aansprakelijkheid, nr. het foutief verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

Door de uitvoering van het bestreden besluit wordt een onomkeerbare toestand tot stand gebracht waarbij aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal toegebracht worden.

Voor verzoeker is het bovenvermeld nadeel des te ernstiger aangezien het zich voordoet in zijn laatste levensjaren. Voor zover het nadeel herstelbaar zou zijn, zal dat allicht niet het geval zijn in de resterende levensjaren van verzoeker";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de opbouw slechts 1,35 m boven de bestaande scheidingsmuur zal uitsteken, en dat deze verhoging amper enige invloed zal hebben op de lichtinval en bezonning van de woning van verzoeker om reden dat de achterzijde van de woning van beide panden noord tot noordoost is gericht, zodat de zoninval steeds uiterst minimaal is, zeker in een dichtbebouwde en niet-brede rijwoning, waar de lichtinval sowieso al zeer miniem is, en verzoeker zelf door het plaatsen van een overdekking de licht- en zoninval reeds tot een minimum heeft beperkt, en ten slotte dat de simulatie gehecht

aan het bezwaar van de kinderen GALLOO niet overeenstemt met de werkelijkheid aangezien deze uitgaat van een muur van 10 m terwijl deze slechts 5 m lang is, en de ophoging geen 2,5 m bedraagt zoals op deze simulatie, maar slechts 1,35 m;

Overwegende dat de tussenkommende partij antwoordt dat door de uitvoering van de werken de bestaande scheidingsmuur over een diepte van circa 5 m wordt opgetrokken met circa 1,5 m, dat de "patio" waarnaar verzoeker verwijst overdekt is met golfplaten die weliswaar lichtdoorlatend zijn, maar inmiddels dermate verweerd en bevuild dat zij nu reeds het grootste gedeelte van het zonlicht tegenhouden, dat de voorziene ophoging zich bovendien volledig boven het aangebrachte dak bevindt, zodat deze muur amper zichtbaar zal zijn, en dat verzoeker zich niet kan beroepen op verlies aan licht en zonlicht wanneer hij eerder zelf maatregelen heeft genomen om de bestaande bezonning en lichtinval tegen te houden, minstens sterk te belemmeren, en dat bovendien gelet op de beperkte ophoging van de muur het effect op de bezonning van het terras zeer beperkt zal zijn, zodat er van een ernstig nadeel geen sprake kan zijn;

Overwegende dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde simulatiefoto en effectenrapport opgemaakt door het Architecten Buro DE CREUS op 7 maart 2002 blijkt dat de patio van verzoeker en de daaraan grenzende vertrekken in de periode tussen 21 september en 21 maart ingevolge de vergunde verhoging van de scheidingsmuur volledig aan het zonlicht wordt onttrokken, terwijl dit thans niet het geval is; dat deze simulatiefoto door de verwerende noch door de tussenkommende partij wordt betwist; dat uit de neergelegde foto's ook blijkt dat het afdak boven de patio licht- en zonlicht doorlatend is; dat aannemelijk is dat het verlies aan licht en bezonning, gelet op de concrete omstandigheden, met name een kleine patio waar de leefruimten van verzoeker op uitgeven, een ernstig nadeel kan berokkenen, en dat , eenmaal de werken uitgevoerd, het herstel van de plaats in de vorige staat zeer moeilijk te verkrijgen zal zijn;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 2 en 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Koen DESMET in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 18 februari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen waarbij aan Koen DESMET de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor "het verbouwen en uitbreiden van een bestaande rijwoning met garage tot schoonheidssalon met woning uitgebouwd" gelegen aan de Guido Gezellelaan 47 te Menen, op een perceel, kadastraal bekend Sectie A, nr. 0340 p 8.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 2002, door :

de H. J. BOVIN,
Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.